

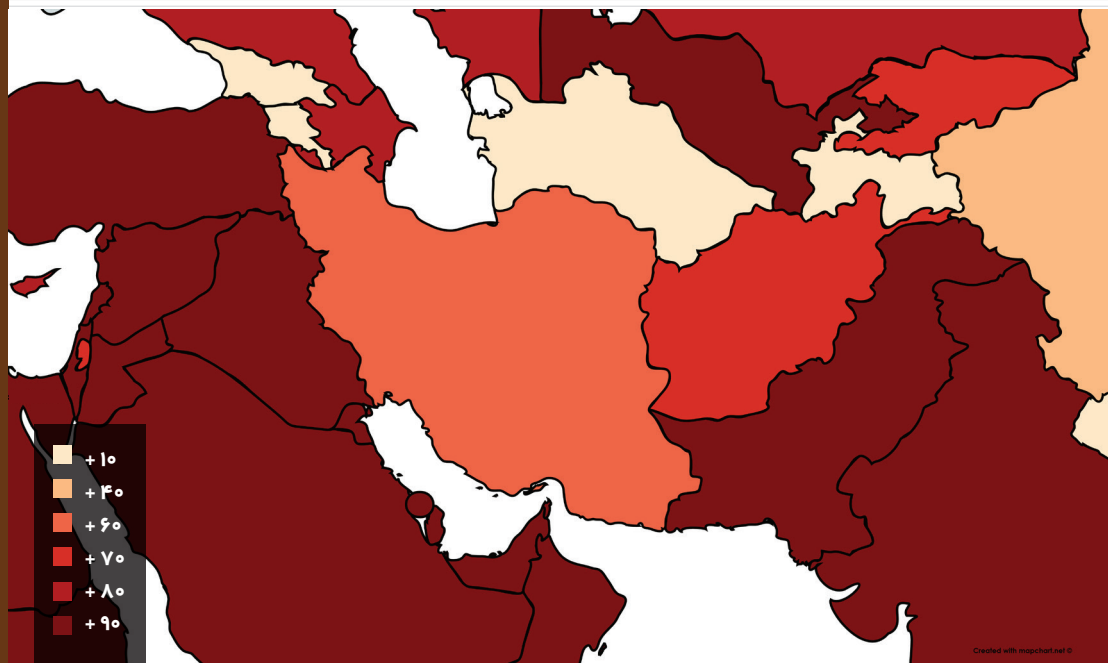
دولت‌های همسایه ایران چگونه از نیروی کار و گروه‌های آسیب‌پذیر در برابر بحران کرونا حمایت می‌کنند؟

بین‌المللی کار گردآوری شده‌اند. بررسی داده‌های سازمان بین‌المللی کار نشان می‌دهد که از میان هفت کشور همسایه ایران که در این گزارش به آن‌ها پرداخته شده است، ترکیه، آذربایجان، پاکستان و عربستان سعودی اقدامات بیشتری در جهت حمایت از نیروی کار و کسب‌وکارهای بخش خصوصی انجام داده و بسته‌های حمایتی کامل‌تری ارائه کرده‌اند.

صفحه ۲ و ۳ را بخوانید

سازمان بین‌المللی کار در ادامه گزارش‌های خود درباره بحران کرونا، مجموعه‌ای از داده‌ها را بر روی وبسایت خود منتشر کرده است که اطلاعات جامعی را در مورد اقدامات دولت‌های مختلف در راستای مقابله با کرونا و بسته‌های حمایتی ارائه شده از جانب آنان در اختیار قرار می‌دهد. آن‌چه در این گزارش می‌خوانید مجموعه‌ای از اقدامات حمایتی دولت‌های همسایه ایران در برابر بحران کرونا می‌باشد که بر اساس داده‌های سازمان

شدت فاصله‌گذاری اجتماعی در کشورهای مختلف

بر اساس اطلاعات منتشر شده توسط LO، از میان کشورهای همسایه ایران، تا کنون عربستان، ترکیه و آذربایجان ارزش کل بسته‌های محرک اقتصادی و حمایت اجتماعی خود را بدین ترتیب اعلام کرده‌اند:
 عربستان: ۱۸.۶۱ میلیارد دلار
 ترکیه: ۱۵.۴ میلیارد دلار
 آذربایجان: ۱.۴۷ میلیارد دلار

این نقشه شدت اقدامات کنترلی دولت‌ها را در راستای فاصله‌گذاری اجتماعی نشان می‌دهد. شدت فاصله‌گذاری اجتماعی در ایران با اعمال تغییرات از جانب دولت در روزهای اخیر به کمترین میزان در میان کشورهای همسایه رسیده است. پرسش این‌جا است که آیا کشورهایی که کنترل شدیدی بر فاصله‌گذاری اجتماعی اعمال کرده‌اند، به همین میزان نیز از نیروی کار خود و گروه‌های آسیب‌پذیر حمایت کرده‌اند؟ پاسخ این پرسش در گزارش صفحه ۲ و ۳ روشن خواهد شد.

زنان در عصر کرونا: از بیکاری تا تجربه خشونت

زنان ۷۰٪ نیروی کار شاغل در حوزه سلامت را تشکیل می‌دهند و در اثر شرایط اضطراری بیمارستان‌ها به دنبال شیوع ویروس کرونا، بسیاری از ملزومات حفظ سلامتی خود در محیط کار را از دست داده‌اند.

زنان به دلیل موقعیت خود در ساختارهای اجتماعی - اقتصادی از پیش موجود، بحران شیوع کووید-۱۹ را به شیوه‌های متفاوتی تجربه می‌کنند و بیش از مردان در معرض پیامدهای چندگانه این بحران قرار گرفته‌اند.

زنان نه تنها بخش بزرگی از نیروی کار جهان را، به‌ویژه در بخش اقتصاد غیررسمی، تشکیل می‌دهند، بلکه مسئولیت‌های حمایتی از اعضای خانواده و انجام کار خانگی را نیز بر عهده دارند. این در حالی است که بحران کرونا از یک سو با ایجاد بیکاری‌های گسترده، راه را برای نابودی اشتغال غالباً ناامن آن‌ها باز کرده، و از سوی دیگر با تحمیل شرایط قرنطینه، محیط خانه را برای آنان به محلی برای کار خانگی مضاعف و گاه تجربه خشونت‌های فزاینده بدل کرده است.

صفحه ۴ را بخوانید

کرونا، نیروی کار و حمایت اجتماعی

سی‌ویکم فروردین یک‌هزار و سیصد و نود و نه | گزارش چهارم

ترکیه

جمعیت: ۸۲ میلیون نفر

تولید ناخالص داخلی: ۷۷۱ میلیارد دلار

شاخص شدت فاصله‌گذاری اجتماعی: ۹۵

مرگ‌ومیر بر اثر کرونا تا امروز: ۱۷۶۹ نفر

شاخص توسعه انسانی: ۰.۷۶۱ (رتبه ۷۲)

نرخ اشتغال غیررسمی: ۴۰٪

- اختصاص بسته ۱۵.۴ میلیارد دلاری جهت حفظ ثبات اقتصادی
- افزایش منابع مالی برای اعطای وام به بنگاه‌های اقتصادی کوچک و متوسط از ۳.۶ میلیارد دلار به ۷.۲ میلیارد دلار
- اعطای کارت اعتباری با حد اعتبار ۶۸۰ دلار به اصناف مختلف، بدون بازپرداخت تا سه ماه
- کمک مالی به مبلغ ۱۶۳ میلیون دلار به شرکت‌هایی که به تولید ضدعفونی‌کننده‌های خانگی، ماسک، عینک و لباس محافظتی می‌پردازند
- استخدام ۳۲ هزار متخصص درمانی جدید
- تعویق پرداخت‌های اعتباری کشاورزان تا دو ماه، بدون بهره
- تعویق پرداخت اجاره‌بهای زمین برای ۵۱ هزار کشاورز به مدت شش ماه
- پرداخت ۱۴۳ دلار اضافه‌تر به ۲ میلیون خانواری که ماهانه مستمری مساعدت اجتماعی دریافت می‌کنند
- افزایش حداقل حقوق بازنشستگی به ۲۱۵ دلار
- اعطای اعتبار درازمدت از جانب بانک‌های دولتی به خانوارهایی که درآمد ماهیانه آن‌ها ۷۲۰ دلار یا کمتر است
- افزایش مبلغ اعطایی به خیریه‌ها و انجمن‌های همبستگی به ۲۸ میلیون دلار
- تسهیل شرایط درخواست مستمری برای دوره تعطیلی کوتاه‌مدت مشاغل
- اختصاص ماهانه حداقل ۱۱ دلار به کارفرمایان، به ازای هر نیروی کار، به عنوان کمک هزینه پرداخت دستمزد تا پایان سال ۲۰۲۰
- تسهیل و تمدید مهلت بازپرداخت بدهی کارت‌های اعتباری
- ساعات کاری منعطف برای کارکنان دولتی و خصوصی
- کمک مالی ۲.۹ میلیون دلاری کنفدراسیون اتحادیه کارفرمایان ترکیه و کمک مالی ۷۵۰ هزار دلاری کنفدراسیون اتحادیه‌های کارگران ترکیه و کنفدراسیون اتحادیه‌های مستخدمین دولت به کمپین همبستگی ملی

عراق

جمعیت: ۳۸ میلیون نفر

تولید ناخالص داخلی: ۲۲۴ میلیارد دلار

شاخص شدت فاصله‌گذاری اجتماعی: ۹۰

مرگ‌ومیر بر اثر کرونا: ۸۱ نفر

دولت‌های همسایه ایران چگونه از نیروی کار و گروه‌های آسیب‌پذیر در برابر بحران کرونا حمایت می‌کنند؟

آذربایجان

جمعیت: ۱۰ میلیون نفر

تولید ناخالص داخلی: ۴۷ میلیارد دلار

شاخص شدت فاصله‌گذاری اجتماعی: ۸۶

مرگ‌ومیر بر اثر کرونا تا امروز: ۱۵ نفر

شاخص توسعه انسانی: ۰.۷۵۴ (رتبه ۸۰)

نرخ اشتغال غیررسمی: ۲۷٪

- اختصاص بسته ۱.۴۷ میلیارد دلاری (۳٪ از تولید ناخالص داخلی کشور) جهت حمایت از بنگاه‌های اقتصادی، مشاغل و درآمد‌ها
- تخفیف، معافیت یا تمدید مهلت پرداخت‌های مالیاتی در موارد خاص؛ برای مثال تمدید مهلت پرداخت مالیات بر درآمد و یا معافیت مالیاتی بر واردات کالاهای لازم پزشکی
- تعویق پرداخت هزینه قبض‌های خدماتی به مدت دو ماه و افزایش محدودیت استفاده از برق با حداقل بهای برق مصرفی تا ۱۰ کیلووات در ساعت
- افزایش منابع مالی برای اعطای وام مسکن با بهره کم
- اختصاص وام‌های بانکی با بهره کم (تا ۱۵٪) به کسب‌وکارها و پرداخت نیمی از نرخ این بهره با ارائه دولتی
- افزایش سه برابری درآمد کادر درمانی حاضر در خط مقدم مقابله با ویروس کرونا
- افزایش غرامت دوره بیکاری تا ۱۵۰ دلار، تسهیل شرایط احراز غرامت به منظور دربرگیری تعداد افراد بیشتر
- اختصاص ۴۷ میلیون دلار به حمایت از ۳۰۰ هزار کارآفرین خرد
- ایجاد ۵۰ هزار شغل عام‌المنفعه برای تضمین اشتغال موقت بیکارشدگان با هزینه دولت
- کمک دولتی برای کارفرمایان به منظور پرداخت حقوق کارکنانشان

از میان هفت کشور همسایه ایران که در این گزارش به آن‌ها پرداخته شده است، ترکیه، آذربایجان، پاکستان و عربستان اقدامات بیشتری در جهت حمایت از نیروی کار و کسب‌وکارها انجام داده و بسته‌های حمایتی کامل‌تری ارائه کرده‌اند.

سازمان بین‌المللی کار در ادامه گزارش‌های خود درباره بحران کرونا، مجموعه‌ای از داده‌ها را بر روی وبسایت خود منتشر کرده است که اطلاعات جامعی را در مورد اقدامات دولت‌های مختلف در راستای مقابله با کرونا و بسته‌های حمایتی ارائه شده از جانب آنان در اختیار قرار می‌دهد. این اطلاعات ذیل شش عنوان جداگانه دسته‌بندی شده‌اند که عبارتند از: بسته‌های محرک اقتصادی؛ حمایت از بنگاه‌های اقتصادی، مشاغل و درآمد؛ ایجاد محیط‌کار امن برای نیروی کار؛ برقراری گفت‌وگو میان سازمان‌ها و گروه‌های مختلف؛ فعالیت‌های سازمان‌های کارگری و فعالیت‌های سازمان‌های کارفرمایان. آن‌چه در این گزارش می‌خوانید مجموعه‌ای از اقدامات حمایتی دولت‌های همسایه ایران در برابر بحران کرونا می‌باشد که بر اساس داده‌های سازمان بین‌المللی کار گردآوری شده است. شایان ذکر است که در این گزارش تنها به ذکر مهم‌ترین اقدامات این دولت‌ها که مشخصاً به حمایت از نیروی کار مربوط هستند اکتفا شده است و کشورهای کوچک حاشیه خلیج فارس به سبب تمایزات بنیادین شان با کشور ما از لحاظ جمعیت و مساحت در این بررسی گنجانده نشده‌اند.

بررسی داده‌های سازمان بین‌المللی کار نشان می‌دهد که از میان هفت کشور همسایه ایران که در این گزارش به آن‌ها پرداخته شده است، ترکیه، آذربایجان، پاکستان و عربستان سعودی اقدامات بیشتری در جهت حمایت از نیروی کار و کسب‌وکارهای بخش خصوصی انجام داده و بسته‌های حمایتی کامل‌تری ارائه کرده‌اند. با این حال بایستی اشاره کرد که در اغلب موارد اقدامات حمایتی صورت‌گرفته محدود به بخش اقتصاد رسمی بوده و اقتصاد غیررسمی و نیروی کار شاغل در آن جز در مواردی محدود بهره‌چندانی از این برنامه‌های حمایتی نمی‌برند. تلاش‌های صورت‌گرفته در این باره معطوف به خانواده‌های مساعدت اجتماعی برای خانوارهای فقیر و افراد آسیب‌پذیر می‌باشد و نیروی کار بخش غیررسمی را مستقیماً حمایت نمی‌کند.

همچنین به نظر می‌رسد که در کشورهای همسایه ایران، سازمان‌ها و اتحادیه‌های کارگری و کارفرمایی نقش چندانی در اقدام‌ها دولتی برای حمایت و مساعدت اجتماعی از نیروی کار ندارند.

در بسته‌های ارائه شده توسط کشورهای همسایه، در اغلب موارد اقدامات حمایتی صورت گرفته محدود به بخش اقتصاد رسمی بوده و شامل نیروی کار غیررسمی نمی‌شود. البته، این بسته‌ها شامل تلاش‌هایی جهت حمایت از خانوارهای فقیر و افراد آسیب‌پذیر نیز می‌شود.

افغانستان

جمعیت: ۳۷ میلیون نفر

تولید ناخالص داخلی: ۱۹ میلیارد دلار

شاخص شدت فاصله‌گذاری اجتماعی: ۷۱

مرگ‌ومیر بر اثر کرونا تا امروز: ۳۰ نفر

شاخص توسعه انسانی: ۰.۴۹۸ (رتبه ۱۶۸)

نرخ اشتغال غیررسمی: ۸۱٪

- اختصاص بخشی از منابع مالی صندوق توسعه برای مقابله با کرونا
- تسهیل اعطای پروانه کسب و تغییر در مدت زمان آن به منظور تسریع سرمایه‌گذاری
- تشکیل یک کمیته برای نظارت بر قیمت مواد غذایی در مناطق شمالی کشور
- تغییر کاربری خطوط تولید برای مقابله با کرونا؛ اختصاص ۱۱۸ خط تولید به تجهیزات حفاظتی شخصی، ۳۱ خط تولید به تجهیزات پزشکی، و ۴۶ خط تولید به دارو
- تخفیف یا معافیت مالیاتی برای برخی از کسب‌وکارها
- تأمین سردخانه برای محصولات کشاورزی در ۱۰ ایالت کشور
- حمایت مالی از سرمایه‌گذاران و بخش خصوصی در صورت تولید کالاهای اساسی مانند روغن آشپزی
- ایجاد اشتغال موقت در بخش درمانی
- اختصاص «مشوق‌های فوق‌العاده» به پزشکان، پرستاران و سایر کارکنان حوزه درمانی که در خط مقدم مقابله با کرونا فعال هستند
- تسهیل آزادی زندانیان برای کاهش خطر کووید-۱۹

ترکمنستان

جمعیت: ۵ میلیون نفر

تولید ناخالص داخلی: ۴۰ میلیارد دلار

شاخص شدت فاصله‌گذاری اجتماعی: -

مرگ‌ومیر بر اثر کرونا: -

شاخص توسعه انسانی: ۰.۷۱۰ (رتبه ۱۰۸)

نرخ اشتغال غیررسمی: -

- برقراری مقررات ویژه برای صادرات و واردات و عبور مرور وسایل نقلیه حامل محموله‌های تجاری
- توسعه سیستم خریدوفروش و سیستم تحویل سفارش آنلاین

شاخص توسعه انسانی: ۰.۶۸۵ (رتبه ۱۲۰)
نرخ اشتغال غیررسمی: ۵۳٪

- نظارت بر قیمت کالاهای ضروری
- تشکیل یک کمیته در دبیرخانه عمومی شورای وزیران به منظور بررسی سازوکارهای حمایتی از کارگران، ایجاد یک کمیته به ریاست وزیر طرح و برنامه برای ارائه گزارش از اثرات کووید-۱۹ بر شهروندان و پیشنهاد گزینه‌هایی برای حمایت از گروه‌های آسیب‌دیده، به‌ویژه گروه‌های کم‌درآمد

عربستان سعودی

جمعیت: ۳۴ میلیون نفر

تولید ناخالص داخلی: ۷۸۷ میلیارد دلار

شاخص شدت فاصله‌گذاری اجتماعی: ۹۵

مرگ‌ومیر بر اثر کرونا تا امروز: ۸۷ نفر

شاخص توسعه انسانی: ۰.۸۳۵

نرخ اشتغال غیررسمی: -

- اختصاص بسته محرک اقتصادی به ارزش ۱۸.۶۱ میلیارد دلار به بخش خصوصی؛ تعویق یا معافیت مالیاتی برای بخش خصوصی
- اختصاص ۱.۳۳ میلیارد دلار برای حمایت مالی از فقرا، معلولین، خانواده‌های زندانیان، کهنسالان و سایر گروه‌های متأثر از همه‌گیری کرونا
- پرداخت ۶٪ از حقوق نیروی کار متأثر از کرونا ماهیانه تا سقف ۲۴۰۰ دلار و به مدت سه ماه (برای حدود ۱.۲ میلیون نفر)
- تدوین برنامه‌ای مالی به ارزش ۱۳.۳ میلیارد دلار با هدف حمایت از بنگاه‌های اقتصادی کوچک و متوسط، به‌طور مشخص از طریق کاهش نوسان‌های جریان نقدینگی، حمایت از سرمایه در گردش، حمایت از رشد اقتصادی بخش خصوصی، و حفظ روند اشتغال
- اختصاص ۱.۳۳ میلیارد دلار برای حمایت از آموزش،

پاکستان

جمعیت: ۲۱۲ میلیون نفر

تولید ناخالص داخلی: ۳۱۵ میلیارد دلار

شاخص شدت فاصله‌گذاری اجتماعی: ۱۰۰

مرگ‌ومیر بر اثر کرونا تا امروز: ۱۴۳ نفر

شاخص توسعه انسانی: ۰.۵۶۰ (رتبه ۱۵۲)

نرخ اشتغال غیررسمی: ۷۳٪

- تدوین برنامه کمک نقدی اضطراری «احساس» برای نیروی کار آسیب‌پذیر در برابر کرونا، با بودجه کل ۸۶۶ میلیون دلار، پوشش دهی ۱۲ میلیون خانواده و پرداخت ۷۲ دلار به ازای هر خانواده
- افزایش وجوه قابل استقراض و حد استقراض برای افراد به مدت یک سال
- تعیین ضوابطی برای برنامه بازپرداخت وام‌هایی که بازپرداخت آن‌ها به تعلیق درآمده است
- دستور دولت بلوچستان به بخش خصوصی مبنی بر پرداخت حداقل دستمزد (۱۰۴ دلار) به همه کارگران ثابت، قراردادی، روزمزد و کارمزدی
- رایزنی فدراسیون کارفرمایان پاکستان با مقامات بلندرتبه دولت‌های ایالتی و فدرال در جهت ارائه بسته‌های امدادی برای صنایع

کرونا، نیروی کار و حمایت اجتماعی

سی‌ویکم فروردین یکهزار و سیصد و نود و نه | گزارش چهارم

زنان در عصر کرونا: از بیکاری تا تجربه خشونت

● زنان و اشتغال غیررسمی

در گزارش پیشین به تأثیرات ویرانگر بحران کرونا بر اقتصاد غیررسمی و نیروی کار شاغل در آن پرداختیم. حال بایستی اشاره کنیم که بخش اعظمی از نیروی کار این بخش را زنان تشکیل می‌دهند. در واقع به طور میانگین، ۶۵٪ از زنان شاغل در بخش غیرکشاورزی در سطح جهان، مشاغل غیررسمی دارند. اشتغال غیررسمی زنان در کشورهای درحال توسعه آمارهای بالاتری را نیز نشان می‌دهد: داده‌های بانک جهانی از ۶۹ کشور در حال توسعه حاکی از آن است که ۹۵٪ از زنان شاغل در آسیای جنوبی در مشاغل غیررسمی فعال‌اند؛ این میزان در مناطق جنوبی آفریقا، ۸۹٪ و برای آمریکای لاتین و کارائیب ۵۹٪ می‌باشد.

● زنان و مشاغل پاره‌وقت

زنان علاوه بر مشاغل غیررسمی، در مشاغل پاره‌وقت نیز سهم بالایی را به خود اختصاص می‌دهند. به طوری که بنا به آمارهای دولت بریتانیا، ۴۰٪ از زنان و ۱۳٪ از مردان شاغل این کشور به کارهای پاره‌وقت مشغول‌اند. اشتغال در مشاغل پاره‌وقت از طرفی به معنای اشتغال در مشاغل کم‌درآمدتر و چه بسا کم‌اهمیت‌تر نیز می‌باشد، و از همین رو احتمال آن می‌رود که پس از پایان بحران، اولویت کم‌تری به احیای این دسته از مشاغل داده شود و زنان قادر به جبران منبع معیشت خود نباشند. هم‌چنین یکی از پیامدهای نوسان بازار کار در عصر کرونا و خالی شدن آن از زنان، رقابت مردان برای کار در مشاغلی است که پیش از این محل فعالیت کاری زنان بوده است. همین مسئله زنان را با دشواری‌هایی بر سر بازیابی مشاغلشان روبه‌رو خواهد ساخت.

تا به امروز کم‌تر کسی در جهان از معضلات همه‌گیری کرونا در امان مانده است. اما این گفته به معنای آن نیست که تمامی گروه‌ها به یک میزان از این بحران متأثر می‌شوند، بلکه افراد و گروه‌ها بنا به موقعیت خود در ساختارهای اجتماعی-اقتصادی از پیش موجود، این بحران را به شیوه‌های متفاوتی تجربه می‌کنند. زنان، یکی از گروه‌هایی هستند که در معرض پیامدهای چندگانه این بحران قرار گرفته‌اند؛ بحران کرونا از یک سو با ایجاد بیکاری‌های گسترده، راه را برای نابودی اشتغال غالباً ناامن آن‌ها باز کرده، و از سوی دیگر با تحمیل شرایط قرطبنه، محیط خانه را برای آنان به محلی برای کار خانگی مضاعف و گاه تجربه خشونت‌های فزاینده بدل کرده است.

● نیروی کار زنانه در مرکز بحران

بحران اقتصادی سال ۲۰۰۸ بیش از همه بخش‌های مالی و ساخت‌وساز، یعنی آن دسته از بخش‌های اقتصادی را متأثر ساخت که مردان، نیروی کار اصلی آن را تشکیل می‌دادند. اما این بار، بحرانی که با شیوع ویروس کرونا آغاز شد، بیشتر صناعی را نشانده گرفته است که نیروی کار زنان بر آن مسلط است؛ از این جمله‌اند بخش‌های خدماتی، صنعت گردش‌گری و خرده‌فروشی. شیوع ویروس کرونا و طرح فاصله‌گذاری اجتماعی ناشی از آن محیط‌های کاری چون دندانپزشکی‌ها، سالن‌های آرایشی و لباس‌فروشی‌ها را نیز که اغلب توسط زنان گردانده می‌شوند، به تعطیلی کشانده است. بنابراین می‌توان گفت که بحران حاضر وضعیت اقتصادی زنان را به طور فزاینده‌ای در معرض خطر قرار داده است. به طوری که بنا به اعلان وزارت کار ایالات متحده، هم‌زمان با موج اول کرونا در این کشور، ۷۰۰ هزار شغل از بین رفته‌اند که حدود ۶۰٪ از نیروی کار این مشاغل را زنان تشکیل می‌دادند. هم‌چنین از نیمه ماه مارس تا اواخر آن بیشترین میزان بیکاری در نیویورک، نیوجرسی، ویرجینیا و ایالت مینه‌سوتا مربوط به زنان بوده است. بنا به آخرین آمار اعلام شده، میزان بیکاری در ایالات متحده تا اواسط آوریل به ۲۲ میلیون نفر رسیده است، اما سهم زنان و مردان در این آمار هنوز مشخص نیست.

بنا به اعلان وزارت کار ایالات متحده، هم‌زمان با موج اول کرونا، حدود ۶۰٪ از افرادی که شغلشان را از دست داده‌اند زن بوده‌اند، این در حالیست که ۴۷٪ از نیروی کار در آمریکا را زنان تشکیل می‌دهند

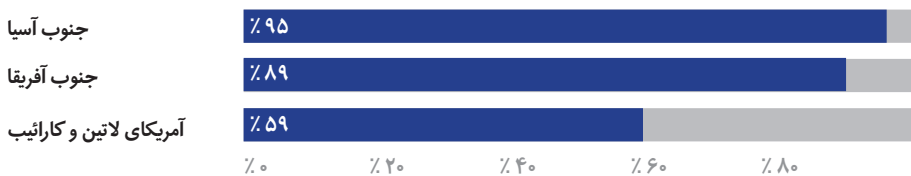
● سلامت زنان در معرض خطر: بیماری در محیط‌کار، خشونت در خانه

فارغ از تأثیرات اقتصادی بحران کرونا بر زنان، بایستی گفت این ویروس اثرات مخرب دیگری نیز دارد که بیش از همه از جانب زنان تجربه می‌شوند. برای مثال زنان ۷۰٪ نیروی کار شاغل در حوزه سلامت را تشکیل می‌دهند و در اثر شرایط اضطرابی بیمارستان‌ها به دنبال شیوع ویروس کرونا، بسیاری از ملزومات حفظ سلامتی خود در محیط کار را از دست داده‌اند. از طرفی نیز طرح فاصله‌گذاری اجتماعی و توصیه‌ها مبنی بر ماندن در خانه که از جانب زنان بیش از مردان عملی می‌شود، علاوه بر افزودن به شدت کار خانگی، زنان را بیش از پیش در معرض خشونت‌های خانگی قرار می‌دهد. به طوری که سازمان ملل از افزایش ۲۵ درصدی خشونت خانگی در ایام کرونا خبر داده است.

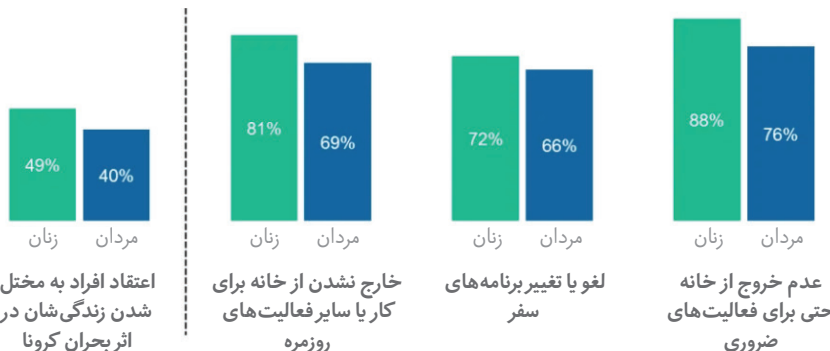
● منابع:

برگرفته از گزارش‌های تحلیلی منتشرشده در نشریات و سایت‌های خبری در هفته گذشته:
Theguardian_qz_nprtheatlantic_kff_washingtonpost

میزان اشتغال غیررسمی زنان در کشورهای در حال توسعه (%)

نمودار شکاف جنسیتی در طرح فاصله‌گذاری اجتماعی ناشی از شیوع ویروس کرونا

به‌طور میانگین، ۶۵٪ از زنان شاغل در بخش غیرکشاورزی در سطح جهان، مشاغل غیررسمی دارند. داده‌های بانک جهانی از ۶۹ کشور در حال توسعه حاکی از آن است که ۹۵٪ از زنان شاغل در آسیای جنوبی در مشاغل غیررسمی فعال‌اند؛ این میزان در مناطق جنوبی آفریقا، ۸۹٪ و برای آمریکای لاتین و کارائیب ۵۹٪ می‌باشد.